

Олена Миколаївна Крайнік,

канд. екон. наук, доцент,

ORCID 0000-0002-9787-0744

e-mail: elenakrainik2@gmail.com

Національний університет «Запорізька політехніка», м. Запоріжжя

ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТ У СИСТЕМІ ІННОВАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ: ТЕХНОЛОГІЇ ПІДВИЩЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ УПРАВЛІНСЬКИХ КОМАНД

Вступ. У сучасних умовах цифрової трансформації, високої конкуренції та динамічних змін бізнес-середовища ефективно управління часом стає одним із ключових чинників успішного функціонування інноваційно орієнтованих організацій. Тайм-менеджмент, як система принципів, методів і технологій організації робочого часу, набуває стратегічного значення не лише для індивідуальної продуктивності, а й для забезпечення злагодженої роботи управлінських команд.

Водночас інноваційний менеджмент характеризується підвищеним рівнем невизначеності, потребою у швидкому прийнятті рішень, високими вимогами до комунікацій і креативності персоналу. У таких умовах традиційні підходи до планування та розподілу часу часто виявляються неефективними. Менеджери стикаються з проблемами перевантаження інформацією, порушенням балансу між стратегічними та операційними завданнями, а також з труднощами у координації командної роботи в режимі реального часу.

Необхідність поєднання гнучкості інноваційного процесу з дисципліною тайм-менеджменту створює певне протиріччя, яке потребує теоретичного осмислення та практичного вирішення. Неефективно управління часом у процесах інноваційного менеджменту призводить до зниження темпів розробки нових продуктів, втрати конкурентних переваг, зниження мотивації та вигорання працівників. Особливо гостро ця проблема проявляється у командній роботі, де час є колективним ресурсом, який важко виміряти та координувати.

В умовах поширення цифрових технологій, дистанційної праці та мультипроектного управління, актуальним стає пошук

© Видавець Інститут економіки промисловості НАН України, 2025

© Видавець Академія економічних наук України, 2025

сучасних технологічних рішень, здатних підвищити ефективність використання часу на всіх рівнях управління. Саме тому дослідження ролі тайм-менеджменту в системі інноваційного менеджменту, а також визначення технологій, що сприяють зростанню продуктивності управлінських команд, є науково важливим і практично значущим завданням сучасного менеджменту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання тайм-менеджменту привертає значну увагу як зарубіжних, так і вітчизняних науковців, оскільки ефективно управління часом є ключовим чинником підвищення продуктивності сучасних управлінських команд, особливо в інноваційному середовищі. Серед відомих зарубіжних дослідників, які заклали теоретичні основи сучасного тайм-менеджменту, варто відзначити Р. Варлі, Г. Ж. Верра, М. Дурбану, М. Дж. Зенору, М. Рафіку, У. А. Таєру, Б. Трейсі, Ф. Шпеєру та інших. У їхніх працях розкрито сутність концепції управління часом, охарактеризовано її принципи та описано досвід практичного впровадження у діяльність західних компаній [1].

В Україні інтерес до тайм-менеджменту почав активно формуватися порівняно недавно, однак уже сьогодні існує низка досліджень, присвячених цій темі. Значний внесок зробили такі вчені, як Ю. В. Білявська, В. М. Білявський, Н. В. Микитенко, Т. С. Мовчан [1], О. М. Гаврись, Н. М. Колпаченко, А. Є. Голованова [2], С. Б. Іваницька, Т. О. Галайда, Р. М. Толочій [3], І. В. Причєпа, І. Л. Соломонюк, Т. В. Лєсько [4], Т. О. Маслак [5] та інші. Їхні роботи зосереджені на визначенні шляхів підвищення ефективності діяльності підприємств через упровадження принципів і методів управління часом.

Попри широкий науковий інтерес до проблеми раціонального використання часу, питання інтеграції принципів, методів та інструментів тайм-менеджменту в систему інноваційного управління залишається недостатньо дослідженим. У сучасних джерелах тайм-менеджмент часто розглядається переважно як тренінгова дисципліна, орієнтована на надання індивідуальних навичок планування, організації робочого процесу та самоорганізації. Більшість наукових і практичних публікацій фокусуються на описі окремих методик або інструментів, наводячи приклади їх використання у професійній чи особистій діяльності, проте не розкривають комплексного підходу до їх впровадження у систему управління підприємством.

Аналіз праць вітчизняних учених, серед яких варто відзначити В. М. Білявського, Т. С. Мовчан, О. О. Плахотнік [6], В. А. Тищенко, Т. О. Маслак та інших, дозволяє стверджувати, що тайм-

менеджмент у контексті інноваційного менеджменту слід розглядати як багаторівневу систему, яка поєднує стратегічні, організаційні та поведінкові підходи до управління часом. Це не лише сукупність методів планування чи контролю, а стратегія, спрямована на підвищення ефективності командної роботи, оптимізацію процесів прийняття рішень і досягнення поставлених цілей в умовах швидких змін і високої конкуренції.

Отже, незважаючи на наявність великої кількості публікацій, проблема ефективного управління часом у межах інноваційного менеджменту залишається актуальною. Потребують подальшого дослідження питання адаптації сучасних цифрових технологій до системи тайм-менеджменту, удосконалення методів планування діяльності управлінських команд, а також формування нових моделей інтеграції тайм-менеджменту у практику стратегічного управління інноваційними організаціями.

Мета статті. Метою статті є обґрунтування ролі тайм-менеджменту як ключового інструменту підвищення ефективності управлінських команд у системі інноваційного менеджменту, а також визначення сучасних технологій та методів управління часом, що сприяють зростанню продуктивності та інноваційного потенціалу організацій.

Проблема, яку розглядає дана стаття, полягає у відсутності інтегрованих підходів до застосування тайм-менеджменту в інноваційно орієнтованих структурах, де класичні моделі управління часом не враховують специфіку гнучких, командних і цифрово підтримуваних процесів. Саме тому виникає необхідність переосмислення ролі тайм-менеджменту як частини системи стратегічного та операційного управління інноваціями.

Для досягнення поставленої мети у статті передбачено вирішення низки взаємопов'язаних завдань. Зокрема, здійснюється аналіз теоретичних засад тайм-менеджменту в контексті інноваційного менеджменту, визначається взаємозв'язок між ефективністю управління часом та продуктивністю управлінських команд у процесах інноваційного розвитку. Особлива увага приділяється дослідженню сучасних цифрових технологій та інструментів, що сприяють підвищенню ефективності тайм-менеджменту в управлінні інноваційними проектами. У ході дослідження також виявляються основні проблеми та бар'єри впровадження технологій управління часом у командах інноваційного типу, а на основі отриманих результатів формулюються практичні рекомендації щодо створення ефективної системи тайм-менеджменту в інноваційному менеджменті з урахуванням сучасних технологічних тенденцій.

Результати дослідження. Теоретичні основи тайм-менеджменту в контексті інноваційного менеджменту формуються на перетині класичних управлінських підходів і сучасних технологічних тенденцій. Еволюція концепції тайм-менеджменту відбувалася від традиційного уявлення про раціональне використання робочого часу як індивідуального ресурсу до розуміння його як стратегічного інструменту управління колективною діяльністю. Якщо на ранніх етапах розвитку менеджменту основна увага приділялася особистій ефективності, плануванню завдань і контролю виконання, то сьогодні акцент зміщується на інтеграцію цифрових технологій, автоматизацію процесів і формування командної культури управління часом [7].

У сучасних умовах тайм-менеджмент тісно взаємопов'язаний з інноваційним менеджментом, оскільки ефективне використання часу є передумовою створення, впровадження та комерціалізації інновацій. Інноваційна діяльність вимагає швидкої реакції на зміни, високого рівня креативності, здатності до адаптації та узгоджених дій між учасниками команди. Відтак управління часом у цьому контексті виступає не лише засобом підвищення продуктивності, а й чинником формування конкурентоспроможності організації.

Роль тайм-менеджменту у забезпеченні гнучкості, адаптивності та креативності управлінських команд полягає в оптимальному розподілі ресурсів, чіткому визначенні пріоритетів і створенні умов для ефективної взаємодії між учасниками інноваційного процесу. Використання сучасних технологій управління часом — таких як цифрові календарі, системи планування завдань, аналітичні платформи чи штучний інтелект — дозволяє координувати роботу команди в реальному часі, мінімізувати втрати часу на організаційні процеси та зосередитися на творчій і стратегічній діяльності.

Модель інтеграції тайм-менеджменту у систему інноваційного менеджменту ґрунтується на поєднанні трьох ключових складових, які забезпечують комплексний підхід до організації часу в управлінських командах. Їхня взаємодія створює умови для підвищення ефективності командної роботи, зростання адаптивності та вдосконалення процесів прийняття управлінських рішень, яка детально описана в табл. 1.

Таким чином, інтеграція організаційної, технологічної та поведінкової складових у межах інноваційного менеджменту забезпечує системність і узгодженість дій усіх учасників інноваційного процесу. Це сприяє підвищенню ефективності роботи управлінських команд, прискорює реалізацію інноваційних проєктів і покращує якість управлінських рішень.

Таблиця 1. Модель інтеграції тайм-менеджменту у систему інноваційного менеджменту

Складова моделі	Зміст і характеристика
Організаційна	Формування сприятливої структури управління часом, чіткий розподіл функцій і відповідальності, встановлення часових регламентів для реалізації інноваційних завдань. Забезпечення узгодженості дій усіх членів команди та ефективної комунікації.
Технологічна	Використання сучасних цифрових інструментів – систем планування, платформ моніторингу продуктивності та аналітичних систем управління проектами. Автоматизація процесів планування й контролю часу, що підвищує оперативність прийняття рішень
Поведінкова	Формування культури відповідального ставлення до часу, розвиток навичок самоменеджменту та командної дисципліни. Мотивація працівників до ефективного використання робочого часу та підтримка балансу між креативністю й організованістю.

Джерело: сформовано автором

Розвиток цифрових технологій суттєво трансформував підходи до управління часом у сфері інноваційного менеджменту. Сьогодні тайм-менеджмент перестає бути лише індивідуальною практикою організації робочого часу — він перетворюється на командно-технологічну систему, що інтегрує цифрові інструменти, аналітичні платформи та автоматизовані процеси контролю [8].

Одним із ключових напрямів удосконалення є використання спеціалізованих цифрових інструментів управління завданнями, таких як Trello, Notion, Jira, Asana, ClickUp тощо. Ці платформи дозволяють структурувати робочі процеси, встановлювати пріоритети, відстежувати строки виконання та розподіляти завдання між членами команди в режимі реального часу. Вони забезпечують прозорість управління, зменшують кількість неузгодженостей і підвищують відповідальність кожного учасника інноваційного процесу.

Особливе місце займають AI-помічники та системи на базі штучного інтелекту, які аналізують робоче навантаження, прогнозують часові витрати, формують оптимальні графіки роботи та нагадують про пріоритетні завдання. Інтеграція таких технологій у менеджерські практики дає змогу значно скоротити час на планування та рутинні операції, підвищуючи концентрацію команди на стратегічних і творчих аспектах діяльності.

Важливою тенденцією є автоматизація планування та контролю часу. Сучасні системи дозволяють створювати автоматичні розклади, формувати звіти про продуктивність, аналізувати часові втрати та визначати «вузькі місця» у процесі управління проектами.

Це сприяє підвищенню точності планування, ефективному розподілу ресурсів і скороченню термінів реалізації інновацій.

Ключову роль відіграють також хмарні платформи та командні сервіси, що забезпечують безперервну координацію роботи команд незалежно від їхнього географічного розташування. Вони створюють єдиний інформаційний простір, у якому можна зберігати документи, обмінюватися даними, контролювати виконання завдань і проводити спільне планування. Такий формат сприяє підвищенню гнучкості управління та дозволяє швидко реагувати на зміни ринкового чи технологічного середовища.

Використання сучасних технологій управління часом позитивно впливає не лише на ефективність, а й на психоемоційний стан членів управлінських команд. Автоматизація рутинних процесів, чітке структурування завдань і можливість відстеження власних результатів зменшують рівень стресу, покращують мотивацію та сприяють формуванню культури усвідомленого ставлення до робочого часу.

Отже, цифровізація тайм-менеджменту у системі інноваційного менеджменту відкриває нові можливості для оптимізації управлінських процесів, підвищення продуктивності та створення комфортного робочого середовища, що сприяє розвитку інноваційного потенціалу організації.

Результати дослідження свідчать, що ефективне управління часом у межах управлінських та інноваційних команд безпосередньо впливає на продуктивність, швидкість прийняття рішень та якість виконання завдань.

Ключовим фактором стає системність розподілу часу, чітка роль лідера у формуванні культури відповідальності та застосування сучасних інструментів оцінювання результатів.

Раціональний тайм-менеджмент дозволяє досягти гармонії між стратегічним плануванням і щоденною операційною діяльністю, що особливо важливо в умовах інноваційного середовища, де зміни відбуваються швидко, а ресурси — обмежені.

Вивчення взаємозв'язку між управлінням часом і продуктивністю управлінських команд показує, що ефективний тайм-менеджмент є багатокомпонентною системою, яка поєднує організаційні, поведінкові та технологічні елементи. Кожен із цих елементів формує власний внесок у підвищення результативності команд, впливаючи на рівень концентрації, відповідальності та швидкості прийняття управлінських рішень.

Практика провідних інноваційних компаній доводить, що застосування сучасних методів управління часом (тайм-блокінг, пріоритизація завдань, делегування тощо) сприяє підвищенню ефективності командної роботи, скороченню простоїв у процесах розроблення інновацій та покращенню комунікацій між учасниками проєктів [9].

У табл. 2 наведено узагальнену характеристику ключових компонентів тайм-менеджменту, їх зміст, очікувані результати та приклади практичного застосування в управлінських командах інноваційного типу.

Таблиця 2. Взаємозв'язок елементів тайм-менеджменту та продуктивності управлінських команд

Компонент тайм-менеджменту	Зміст	Очікуваний результат для команди	Приклад застосування
Принцип пріоритизації	Визначення завдань за рівнем важливості (метод Ейзенхауера, SMART-цілі)	Зменшення перевантаження, фокус на ключових цілях	Використання матриці пріоритетів у Jira або Trello
Делегування	Передача частини функцій між членами команди	Підвищення автономії, розвиток компетенцій	Agile-підхід у стартапах для швидкої реакції на зміни
Тайм-блокінг	Розподіл робочого дня на часові блоки	Підвищення концентрації та зменшення прокрастинації	Планування через Google Calendar або Notion
Оцінка тайм-ефективності	Аналіз витрат часу на завдання	Виявлення «вузьких місць» у процесі	Звіти ClickUp або Time Doctor
Лідерська підтримка	Формування прикладу раціонального використання часу	Зростання командної дисципліни й мотивації	Практика “lead by example” у високотехнологічних компаніях

Джерело: сформовано автором

Аналіз даних, наведених у таблиці, свідчить, що ефективність управлінських команд значною мірою залежить від комплексного впровадження різних компонентів тайм-менеджменту. Застосування лише окремих методів не забезпечує стійкого результату, адже ключову роль відіграє узгодженість між пріоритизацією, делегуванням, контролем часу та лідерською підтримкою.

Важливо підкреслити, що поведінковий аспект тайм-менеджменту (самодисципліна, відповідальність, орієнтація на результат) є не менш значущим, ніж технологічний. Навіть за наявності сучасних цифрових інструментів, таких як Jira, Trello чи ClickUp, ефек-

тивність управління часом знижується без чітко сформованої культури раціонального використання робочого часу.

Таким чином, тайм-менеджмент у системі інноваційного менеджменту слід розглядати як стратегічний ресурс організації, що впливає не лише на швидкість виконання завдань, а й на здатність команди до інноваційного мислення, адаптації та прийняття управлінських рішень у динамічному середовищі [10].

Системне впровадження принципів тайм-менеджменту в управлінську діяльність дає змогу не лише оптимізувати часові ресурси, а й підвищити рівень узгодженості командних дій, що є критично важливим у контексті реалізації інноваційних проєктів. Збалансоване поєднання технологічних інструментів (планувальників, трекерів часу, систем контролю продуктивності) та поведінкових практик (самоорганізація, відповідальність, ефективна комунікація) створює умови для зростання ефективності управлінських команд.

Важливу роль у цьому процесі відіграють лідери управлінських структур, які формують культуру раціонального використання часу, стимулюють команду до ефективного планування роботи та забезпечують дотримання дисципліни у виконанні завдань. Саме лідер задає темп роботи, визначає пріоритети та формує командну синергію, що, у свою чергу, впливає на швидкість прийняття інноваційних рішень [11].

Для більш наочного розуміння взаємозв'язку між елементами тайм-менеджменту та результативністю управлінських команд доцільно представити узагальнену модель впливу тайм-менеджменту на ефективність управлінських команд, яка відображає послідовність етапів підвищення продуктивності та розвитку інноваційного потенціалу організації (рис. 1).

Отже, впровадження тайм-менеджменту в систему інноваційного менеджменту не обмежується лише технічними інструментами. Це комплексна стратегія, що поєднує поведінкові, технологічні та організаційні аспекти, створюючи умови для сталого розвитку управлінських команд та інноваційного потенціалу компанії.

Попри очевидні переваги використання технологій тайм-менеджменту, процес їх упровадження в інноваційне середовище часто супроводжується низкою проблем і обмежень, що знижують ефективність управління часом у командах. Ці бар'єри мають комплексний характер і проявляються на індивідуальному, технологічному та організаційному рівнях.

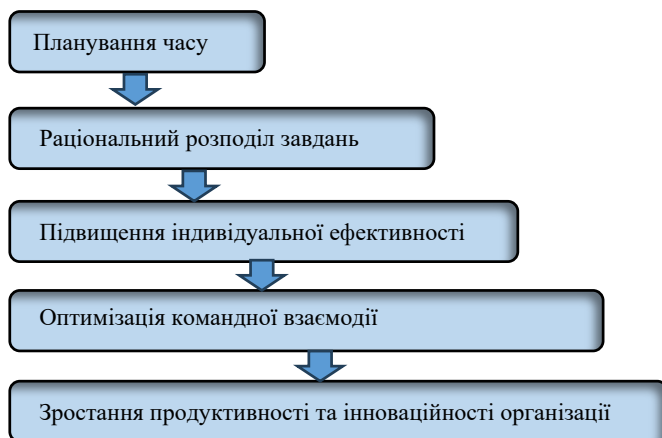

Рис. 1. Модель впливу тайм-менеджменту на ефективність управлінських команд

Джерело: сформовано автором

Одним із ключових викликів залишається людський фактор. Прокрастинація, емоційне вигорання та недостатня самодисципліна часто стають причинами порушення ритму роботи навіть у висококваліфікованих управлінських командах. В умовах інтенсивних інноваційних процесів, де навантаження та інформаційний потік зростають у геометричній прогресії, працівники стикаються з проблемами концентрації, втрати мотивації та нерівномірного розподілу енергії протягом робочого циклу.

Другою групою бар'єрів є технологічні виклики. Попри розвиток цифрових систем управління завданнями, надмірна кількість інструментів (Trello, Asana, Jira, ClickUp, Notion тощо) часто призводить до інформаційного перевантаження. Замість спрощення процесів планування та контролю виникає «цифровий хаос», коли команди витрачають значну частину часу на синхронізацію даних між платформами, налаштування звітності або дублювання інформації. Це знижує продуктивність і викликає відчуття неефективності системи тайм-менеджменту.

Не менш вагомими є організаційні бар'єри, серед яких домінують негнучкі управлінські структури, відсутність культури планування та системи пріоритизації завдань. У багатьох українських організаціях інноваційного типу спостерігається орієнтація на короткострокові результати, через що брак часу на стратегічне планування стає системною проблемою. Відсутність механізмів зворот-

ного зв'язку, недостатня підтримка з боку керівництва та неефективна комунікація між підрозділами також гальмують процес інтеграції тайм-менеджменту [12].

Узагальнюючи, можна стверджувати, що успішне впровадження тайм-менеджменту в інноваційних командах потребує комплексного підходу, який поєднує розвиток особистісних навичок управління часом, оптимізацію цифрових інструментів і трансформацію організаційної культури. Тільки за умови взаємодії цих складових можна подолати основні бар'єри та досягти підвищення ефективності управлінських процесів.

Сучасні тенденції розвитку інноваційного менеджменту свідчать, що ефективність управління часом безпосередньо залежить від здатності організацій адаптуватися до цифрової трансформації, інтегрувати інтелектуальні технології та формувати культуру гнучкості. У цьому контексті вдосконалення тайм-менеджменту має розглядатися не як локальний інструмент підвищення особистої ефективності, а як стратегічна складова системи управління інноваціями.

Одним із пріоритетних напрямів виступає формування цифрової культури управління часом, що передбачає не лише використання технологічних рішень, а й розвиток усвідомленого ставлення до часових ресурсів. Впровадження цифрової культури полягає у створенні прозорої системи обліку робочого часу, гнучких форматів комунікації та автоматизації рутинних процесів. Це дає змогу скоротити кількість непланових втрат часу, підвищити мотивацію персоналу та забезпечити контроль над ключовими етапами реалізації інноваційних проєктів.

Наступним важливим кроком є використання штучного інтелекту для прогнозування навантаження, оптимізації планування та аналізу продуктивності команд. Алгоритми машинного навчання дозволяють автоматично визначати пріоритетність завдань, прогнозувати терміни їх виконання, а також виявляти потенційні ризики затримок. Такі інтелектуальні системи уже інтегруються у сучасні інструменти управління проєктами, як-от ClickUp AI, Notion AI або Jira Smart Assistant, що створює нові можливості для підвищення ефективності управлінських процесів.

Значну роль у вдосконаленні тайм-менеджменту відіграє впровадження agile-технологій, які забезпечують гнучкість і динамічність управління. Використання таких підходів, як Scrum, Kanban або Lean, дозволяє швидко адаптуватися до змін зовнішнього середовища, скорочувати цикли планування та впроваджувати систему коротких ітерацій для підвищення якості інноваційних

рішень. Agile-підхід сприяє колективній відповідальності, прозорості процесів та підвищенню командної взаємодії, що є критично важливим для успішної реалізації інноваційних стратегій [13].

Окремої уваги потребує розвиток навичок самоменеджменту у лідерів інноваційних команд. Саме лідери визначають ритм роботи, формують культуру раціонального використання часу та виступають прикладом ефективної поведінки для колег. Високий рівень самоменеджменту сприяє зниженню емоційного вигорання, покращенню якості прийняття рішень і підтриманню стабільності в умовах високої невизначеності. Освітні програми, коучинг і корпоративні тренінги з тайм-менеджменту стають необхідною складовою підготовки управлінських кадрів у сучасних інноваційних компаніях.

Узагальнюючи, можна стверджувати, що напрями вдосконалення тайм-менеджменту в системі інноваційного менеджменту полягають у поєднанні технологічних рішень, поведінкових стратегій і гнучких управлінських практик. Саме така інтегрована модель дозволяє забезпечити стійку ефективність управлінських команд, підвищити швидкість реалізації інновацій та зміцнити конкурентоспроможність організацій у цифрову епоху.

Висновки. Проведене дослідження підтвердило, що тайм-менеджмент у системі інноваційного менеджменту є не лише інструментом організації робочого часу, а стратегічним чинником підвищення продуктивності управлінських команд. Ефективне управління часом сприяє гармонізації індивідуальних і колективних зусиль, формуванню культури результативності та підвищенню здатності організації до швидкої адаптації в умовах інноваційних змін.

Узагальнюючи результати, можна стверджувати, що інтеграція принципів тайм-менеджменту в інноваційне управління забезпечує:

- підвищення ефективності командної взаємодії через чітке планування, делегування та контроль завдань;
- розвиток гнучких управлінських структур, здатних швидко реагувати на виклики ринку;
- зменшення рівня емоційного та інформаційного перевантаження персоналу;
- створення умов для формування інноваційної культури, орієнтованої на результат і самодисципліну.

Ключову роль у цьому процесі відіграють сучасні технології — хмарні платформи, системи управління завданнями та цифрові асистенти, що автоматизують процеси планування й контролю. Особливої актуальності набуває використання інструментів штуч-

ного інтелекту, які здатні прогнозувати навантаження, оптимізувати розподіл часу та надавати персоналізовані рекомендації для підвищення ефективності управлінських команд.

Практичні рекомендації для менеджерів та організацій полягають у необхідності формування єдиної корпоративної культури управління часом, яка поєднує технологічну базу з поведінковими цінностями, сприяючи підвищенню ефективності командної взаємодії. Важливо активно використовувати AI-рішення та системи аналітики продуктивності для стратегічного планування й контролю робочих процесів, що дозволяє оптимізувати розподіл завдань і зменшити часові втрати. Доцільним є впровадження agile-підходів, які забезпечують гнучкість, швидку адаптацію до змін і узгодженість дій управлінських команд. Окрім цього, ключову роль відіграє розвиток навичок самоменеджменту та цифрової грамотності серед лідерів і співробітників інноваційних структур, що підвищує їхню здатність ефективно працювати в умовах динамічного інноваційного середовища.

Таким чином, ефективний тайм-менеджмент стає важливою складовою організаційного розвитку, впливаючи не лише на продуктивність праці, а й на інноваційний потенціал компаній. Його системне впровадження забезпечує стійкість управлінських процесів, зниження ризиків неефективності та підвищення конкурентоспроможності на сучасному ринку.

Перспективи подальших досліджень полягають у проведенні емпіричних досліджень впливу впровадження AI-інструментів тайм-менеджменту на продуктивність управлінських команд, а також у розробці моделей інтеграції цифрових екосистем у систему стратегічного планування інноваційних організацій. Подальше вивчення цих питань сприятиме формуванню науково обґрунтованих підходів до цифрової трансформації управлінських процесів і розвитку людського капіталу в умовах інноваційної економіки.

ЛІТЕРАТУРА

1. Білявська Ю. В., Микитенко Н. В. Тайм-менеджмент как метод управления временем категорийного менеджера. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки»*. 2018. № 3, Ч. 3. С. 83-88. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkhdu_en_2018_30%283%29_21
2. Гавриш О. М., Колпаченко Н. М., Голованова А. Є. Тайм-менеджмент на підприємстві. *Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка*. 2016. Вип. 177. С. 29-35. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vkhdusg_2016_177_6

3. Іваницька С. Б., Галайда Т. О., Толочій Р. М. Впровадження європейських методик тайм-менеджменту в Україні. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2018. № 21. С. 288-292. URL: <http://global-national.in.ua/issue-21-2018>

4. Причепя І. В., Соломонюк І. Л., Лесько Т. В. Тайм-менеджмент як дієвий інструмент ефективного використання часу успішного менеджера за сучасних умов. *Ефективна економіка*. 2018. № 12. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6781>

5. Маслак Т. О. Впровадження інструментарію тайм-менеджменту для розробки стратегічних цілей підприємств. *Світ наукових досліджень*: зб. матеріалів Між-нар. мультидисциплінарної наук. інтернет-конф. (Тернопіль, 22-23 липня 2022 р.). Тернопіль, Україна – Переворськ, Польща: ФОП Шпак В.Б., 2022. Вип. 11. С. 89. URL: https://www.economy-confer.com.ua/data/downloads/file_1661282015.pdf#page=37

6. Плахотнік О. О., Тищенко В. А. Тайм-менеджмент – технологія підвищення ефективності використання часу. *The 11 th International scientific and practical conference "Modern directions of scientific research development"* (April 20-22, 2022). Chicago, USA: VoScience Publisher, 2022. С. 381-386.

7. Кириченко І. В., Шленьова М. Г. Класичні підходи до тайм-менеджменту в сучасних реаліях. *Науковий огляд*. 2022. № 1 (81). С. 18-29. [https://doi.org/10.26886/2311-4517.1\(81\)2022.2](https://doi.org/10.26886/2311-4517.1(81)2022.2)

8. Жуковська А. Ю. Сучасні методи та технології тайм-менеджменту. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Економічна»*. 2021. Вип. 101. С. 79–93. <https://doi.org/10.26565/2311-2379-2021-101-08>

9. Хитра О.В. Ефективний тайм-менеджмент як невід’ємний складник системи управління персоналом підприємства. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2019. № 26, Ч. 2. URL: <https://elar.khmnu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/6cecbe2f2-89a0-481a-b1a9-c31e69a02446/content>

10. Сергієнко Т. І., Крайнік О. М., Венгер О. М. Самоменеджмент і тайм-менеджмент як інструменти особистісного та професійного розвитку. *Науковий погляд: економіка та управління*. 2025. № 2 (90). С. 132-137. <https://doi.org/10.32782/2521-666X/2025-90-19>

11. Лідерство та комунікації в організації : навчальний посібник / упорядники: Н. Я. Михаліцька, М. Р. Яцик. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ. 2024. 512 с.

12. Krainik O. M., Sergiienko T. I. Innovative approaches to human resource management as a strategy for enhancing enterprise competitiveness. *Економічний вісник ДВНЗ УДХТУ*. 2025. № 1. С. 201-208. <https://doi.org/10.32434/2415-3974-2025-21-1-201-208>

13. Жавела К. А., Жавела А. К. Сучасні концепції та інноваційні технології в системі управління персоналом. *Інвестиції: практика та досвід*. 2019. № 22. С. 73–78. <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2019.22.73>

Надійшла до редакції 23.10.2025 р.

Прийнята до друку 27.11.2025 р.

REFERENCES

1. Biliavska, Yu. V., & Mykytenko, N. V. (2018). Time management as a method of time management of a category manager. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Seriya Ekonomichni nauky*, 3(3), 83–88. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkhdu_en_2018_30%283%29_21 [in Ukrainian].

2. Havrys, O. M., Kolpachenko, N. M., & Holovanova, A. Ye. (2016). Time management at the enterprise. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho tekhnichnoho universytetu silskoho hospodarstva imeni Petra Vasylenka*, 177, 29–35. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vkhdtusg_2016_177_6 [in Ukrainian].
3. Ivanytska, S. B., Halaida, T. O., & Tolochii, R. M. (2018). Implementation of European time management methods in Ukraine. *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky*, 21, 288–292. <http://global-national.in.ua/issue-21-2018> [in Ukrainian].
4. Prychepa, I. V., Solomoniuk, I. L., & Lesko, T. V. (2018). Time management as an effective tool for the effective use of time by a successful manager in modern conditions. *Efektivna ekonomika*, 12. <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6781> [in Ukrainian].
5. Maslak, T. O. (2022). Implementation of time management tools for the development of strategic goals of enterprises. *World of scientific research* [collection of materials of the International Multidisciplinary Scientific Internet Conference] (Vol. 11, pp. 37–42). Ternopil – Perevorsk: FOP Shpak V. B. https://www.economy-confer.com.ua/data/downloads/file_1661282015.pdf#page=37 [in Ukrainian].
6. Plakhotnik, O. O., & Tyshchenko, V. A. (2022, April 20–22). Time management – a technology for increasing the efficiency of time use. *The 11th International Scientific and Practical Conference “Modern Directions of Scientific Research Development”* (pp. 381–386), Chicago, USA: BoScience Publisher.
7. Kyrychenko, I. V., & Shlenova, M. H. (2022). Classical approaches to time management in modern realities. *Naukovyi ohliad*, 1(81), 18–29. [https://doi.org/10.26886/2311-4517.1\(81\)2022.2](https://doi.org/10.26886/2311-4517.1(81)2022.2) [in Ukrainian].
8. Zhukovska, A. Yu. (2021). Modern methods and technologies of time management. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu imeni V. N. Karazina. Seriia “Ekonomichna”*, 101, 79–93. <https://doi.org/10.26565/2311-2379-2021-101-08> [in Ukrainian].
9. Khytra, O. V. (2019). Effective time management as an integral part of the enterprise's personnel management system. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu*, 26(2). <https://elar.khmnu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/6cecbeef2-89a0-481a-b1a9-c31e69a02446/content> [in Ukrainian].
10. Serhiienko, T. I., Krainik, O. M., & Venher, O. M. (2025). Self-management and time management as tools of personal and professional development. *Naukovyi pohliad: ekonomika ta upravlinnia*, 2(90), 132–137. <https://doi.org/10.32782/2521-666X/2025-90-19> [in Ukrainian].
11. Mykhalitska, N. Ya., & Yatsyk, M. R. (Eds.). (2024). *Leadership and communication in organizations* [a textbook]. Lviv: Lviv State University of Internal Affairs [in Ukrainian].
12. Krainik, O. M., & Serhiienko, T. I. (2025). Innovative approaches to human resource management as a strategy for enhancing enterprise competitiveness. *Ekonomichnyi visnyk DVNZ UDKhTU*, 1, 201–208. <https://doi.org/10.32434/2415-3974-2025-21-1-201-208>
13. Zhavela, K. A., & Zhavela, A. K. (2019). Modern concepts and innovative technologies in the personnel management system. *Investytsii: praktyka ta dosvid*, 22, 73–78. <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2019.22.73>

Received: 23.10.2025

Accepted: 27.11.2025

Крайнік О. М. Тайм-менеджмент у системі інноваційного менеджменту: технології підвищення продуктивності управлінських команд

У статті досліджено значення тайм-менеджменту в системі інноваційного менеджменту та його вплив на продуктивність управлінських команд. Розкрито теоретичні засади управління часом, визначено взаємозв'язок між ефективністю тайм-менеджменту та результативністю інноваційних процесів. Проаналізовано сучасні цифрові інструменти планування, командної взаємодії й автоматизації робочих процесів. Визначено ключові бар'єри впровадження технологій управління часом та запропоновано напрями їх подолання. Сформульовано практичні рекомендації для підвищення гнучкості, координації й продуктивності управлінських команд у динамічному інноваційному середовищі.

Ключові слова: тайм-менеджмент, інноваційний менеджмент, управлінські команди, цифрові технології, продуктивність, планування часу, командна ефективність.

Krainik O. M. Time management in the system of innovation management: technologies for enhancing the productivity of managerial teams

The article examines the role of time management within the system of innovation management and highlights its impact on the performance and effectiveness of managerial teams. The study outlines the theoretical foundations of time management, emphasizing its evolution from classical approaches to modern digital solutions that optimize planning, prioritization, and workflow coordination. Special attention is given to the relationship between time management practices and the efficiency of innovation-driven teams, for whom flexibility, adaptability, and creativity are essential competencies. The article analyzes contemporary digital tools — such as project management platforms, cloud-based collaborative systems, and AI-driven assistant — that support the automation of routine tasks, enhance strategic planning, and reduce cognitive overload. Key barriers to implementing time management technologies in innovative environments are identified, including human factors, organizational limitations, and technological challenges. Based on the research findings, practical recommendations are proposed for integrating advanced time management practices into innovation management systems, focusing on building a digital culture, developing leadership competencies, implementing agile methodologies, and using AI to forecast workloads and optimize team processes. The study concludes that effective time management is a critical driver of productivity and a strategic component for strengthening the competitive capacity of innovative organizations.

Keywords: time management, innovation management, managerial teams, digital tools, productivity, planning, agile.